

26 Νοεμβρίου 2018

«Η Μικρασία στην Ιστορία και τη Λογοτεχνία»: Λογοτεχνικό Αρχονταρίκι στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Η μνήμη είναι είδος ρίζας. Και αυτές τις ρίζες προσπάθησαν να εκριζώσουν με την γενοκτονία του Μικρασιατικού Ελληνισμού, ξεκινώντας από την γενοκτονία των Ποντίων.

Στο δεύτερο “Λογοτεχνικό Αρχονταρίκι” του φετινού προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Θεολόγος – Μουσικολόγος και Συγγραφέας κ.Ηλίας Λιαμής συντόνισε μια εξαιρετική συζήτηση με θέμα «Η Μικρασία στην Ιστορία και τη Λογοτεχνία», την Παρασκευή 23 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού.

Στη συζήτηση συμμετείχαν η κα Αρχοντία Παπαδοπούλου, Ιστορικός και Φιλολόγος και ο κ. Δημήτρης Καραβασίλης, Θεολόγος, Συγγραφέας και Διευθυντής της Ελληνογαλλικής Σχολής «Άγιος Ιωσήφ».

Αρχοντία Παπαδοπούλου

Στο ερώτημα αν συμφέρει η μνήμη, με τόσο πόνο που κρύβει η ιστορία η κα Παπαδοπούλου απάντησε πως δεν πρέπει να ξεχάσουμε, όχι επειδή μνησικακούμε ή επειδή θέλουμε να εκδικηθούμε.

Η μνήμη είναι είδος ρίζας. Και αυτές τις ρίζες προσπάθησαν να εκριζώσουν με την γενοκτονία του Μικρασιατικού Ελληνισμού, ξεκινώντας από την γενοκτονία των Ποντίων.

Αυτό το ολοκαύτωμα που ολοκληρώθηκε τον Σεπτέμβριο του 1922, είναι οι ρίζες

όσων κατάγονται από την Μικρά Ασία.

«Οφείλουμε να αναβαπτίζομαστε κάθε φορά σε αυτή τη μνήμη, η οποία μπορεί να μας πονάει, αλλά αυτόν τον πόνο τον διοχετεύουμε σε δημιουργία.

Τις μνήμες οφείλουμε να τις διατηρήσουμε για να εξακολουθήσουμε να υπάρχουμε και να συντονίζουμε το παρόν και να προγραμματίζουμε το μέλλον. Να ξέρουμε τι ακριβώς έχει συμβεί για να φτιάξουμε ένα εποικοδομητικό μέλλον.»

Γνωρίζω, ενστερνίζομαι, καταλαβαίνω και με όλη μου τη συνείδηση προχωρώ μπροστά, συνέχισε η κα Παπαδοπούλου. Εάν ξεχάσουμε ότι έχει γίνει, τότε μπορεί να επαναληφθεί.

Ο Ελληνισμός συρρικνώθηκε στη Μικρά Ασία γιατί έγιναν φοβερά πολιτικά, εγκληματικής φύσεως, λάθη.

«Τα θύματα, δεν είναι μόνο αυτοί που έμειναν στην πατρογονική γη, αλλά και όσοι ήρθαν εδώ και πέθαναν από λοιμώδεις ασθένειες κι από τις συνθήκες μέσα στις οποίες ζούσαν.

Άφησαν τα σπίτια τους, έχασαν όλη τους την περιουσία κι εδώ προσπαθούσαν να ζήσουν μέσα σε παράγκες, τους βρήκαν ασθένειες, είχαν τον πόνο τους, άλλοι τρελάθηκαν κι άλλοι αυτοκτόνησαν».

Δημήτρης Καραβασίλης

Οι καινούργιες γενιές, η δεύτερη και η τρίτη γενιά όσων έζησαν τα δύσκολα γεγονότα της προσφυγιάς και της εγκατάλειψης, παρατήρησε ο κ. Καραβασίλης, έρχονται πια να δώσουν την ελπίδα και την διέξοδο από όλη αυτήν την κατάσταση που πέρασαν και να δώσουν ένα μήνυμα.

Ότι αυτά που περάσανε οι παππούδες και οι γιαγιάδες και οι γονείς τους, ήταν ένα μάθημα που έπρεπε να περάσουνε, για να πάρει ο κόσμος το απόσταγμα της εμπειρίας.

«Είναι μια αποστολή προς τον κόσμο, ότι μέσα από το πάθος, την δυσκολία, αναγεννιέται ο άνθρωπος και βρίσκει μέσα του τις δυνάμεις για να παλέψει.»

Η συγγραφή ενός βιβλίου σχετικού με την Μικρά Ασία, είναι για τον γράφοντα μια ανάπαυση, ένα γιατρικό, συνέχισε ο κ. Καραβασίλης, με την ιδιότητα του συγγραφέα αυτή τη φορά.

Είναι μια ευκαιρία και μια δυνατότητα να εκφράζει το εσωτερικό του βίωμα και να το καταγράψει. Έχει λυτρωτικό χαρακτήρα.

Όντας ο ίδιος γέννημα – θρέμμα της Ίμβρου, τόνισε ότι υπό τις υπάρχουσες συνθήκες, ένας Ίμβριος αγωνίζεται για να αναστήσει την χαμένη του πια πατρίδα.

«Δεν μιλάμε πια για χαμένες ή λησμονημένες πατρίδες. Αλλά μιλάμε για τις πατρίδες που θα επαναπατριστούν.

Άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο αποφασίζουν να επιστρέψουν στην πατρογονική γη, να διεκδικήσουν τα κτήματα τους, όσοι έχουν ακόμα χαρτιά και να ξαναχτίσουν ή να ξανανοίξουν τα σπίτια τους.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Τη συζήτηση μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ: